

Vogelaars in de Kijker

In deze onlangs gestarte serie van opmerkelijke VWG-ers maken we deze keer nader kennis met een der coryfeeën van het eerste uur: Bep Dwars - Van Achterbergh. Ze stond aan de wieg van de VWG, verzette -en verzet nog steeds- veel werk voor de club en stond temidden van aanvankelijk louter mannelijke vogelaars als enige vrouw beslist haar mannetje!

Josée van Beek

Als ik haar vraag wat ze wil drinken maakt ze met een simpel handgebaar duidelijk niets te willen, ja, te willen beginnen met het interview. Bep is er helemaal klaar voor!

Ze gaat zitten, haalt een paar vellen tekst uit haar tas en zegt: ik heb vast wat op papier gezet...en steekt van wal...

Mijn ouders waren drukke middenstanders met een zaak op de Hilversumse Langestraat. In hun vrije tijd waren ze druk met de padvinderij, ze organiseerden kampen en waren wanneer maar mogelijk buiten, in de natuur.

Het buitenleven werd Bep als het ware met de paplepel ingegoten. Flora en fauna, dus ook de vogels hoorden daarbij.

Ik spreek nu over de tijd aan het begin van de oorlog. Er waren geen fietsen, er werd naar de kampen gelopen. Het eten kreeg je op de bon. *Bep herinnert zich van die tijd dat er speurtochten werden gehouden bij de Soesterduinen, de Schaapskooi op de Westerheide en in Hollandse Rading.*

Ik herinner me een van die tochten, vlak na de oorlog, waarop je onbepaald kon eten van vers brood met eigengemaakte jam, voor velen een reden om mee te lopen. Er waren er die zich helemaal klem aten. Ik was nog een klein meisje, zat achter op de fiets. Dat beeld komt nog weleens naar voren tijdens een VWG-weekend of vogelreis.

Als gezin trokken we er bij mooi weer ook altijd op uit, op zaterdag na sluiting van de winkel, met de fietsen bepakt naar De Snip, een GNR-terrein met als enige voorziening een kraan. Het terrein is nu het pad aan de westkant van de natuurbrug. We zagen de Houtsnip, Geelgors, Nachtegaal en op de Bussumse hei Wulpen en Korhoenders.

Tijdens de grote vakantie was het terrein bij buitencentrum kasteel Hoekellom in Ede de plek waar de jeugd uit heel Nederland op kamp ging. Tijdens de wintermaanden zagen we elkaar opnieuw in het jeugdhuis. Later trok ik met leden uit andere plaatsen door het land, met Texel als grootste favoriet.

Hoe ik bij de VWG kwam? Nico Dwars (*Bep's echtgenoot en zeer gewaardeerd lid van de VWG, helaas drie jaar geleden overleden*) leerde mij de biotopen van onder andere IJsvogels, Waterspreeuw, Alpenkauw en -kraai in de Benelux, Duitsland en Zwitserland kennen. En 's avonds luisterden we naar uilen. Dat resulteerde in mijn verzameling uilen van de meest uiteenlopende materialen. Van minuscuul klein tot ook veel grotere. Die werden vanuit alle delen van de wereld voor me meegebracht.

In die begintijd ging ik met Nico graag kijken aan de IJsselmeerkust en op de Huizerpier. We zagen Barmsijzen, Ortolanen op trek... 's Winters telden we honderden Nonnetjes, de Grote Zaagbek, Bergeend, Kleine Zilverreiger, Zwarte Ibis en Blauwborst.

De oprichtingsavond van de VWG in Hilversum in *Ons Gebouw* vond plaats in februari 1967, daarna volgden er lezingen in de bibliotheek. In 1969 vroeg Jan Bos ons voor het organiseren van de excursies. Cees de Rooy werd het aanspreekpunt; hij had namelijk telefoon. Yves Vogel was ook altijd aanwezig en ik verzorgde de vermeldingen in De Korhaan. We zorgden voor plaatselijke excursieleiders en in 1972 kwam ik in het bestuur. We hadden ca. 200 leden, een groot aantal is nu -veertig jaar later- helaas niet meer onder ons. Er waren jaren dat we de Notenkraak waarnamen, dat de Kraanvogel en Grote Trap hier nog rondstapten; ik herinner me de grappige en

minder leuke voorvallen, de gezelligheid ondanks de soms matige onderkomens. En er werd veel werk verzet. Ingesprongen op de bedreigingen van de natuur: onze inventarisaties konden de waarde van een gebied aantonen. De VWG was immers ook sterk gericht op de vogelbescherming.

Meer gedaan door minder mensen?

De Korhaan werd in die beginjaren gestencild bij de familie Reddingius en later als gedrukte uitgave nog jarenlang met de hand vergaard, geniet, door een aantal leden rondgebracht en met geschreven adressen verzonden. Tienduizenden bladen zijn er gedurende zo'n dertig jaar door mijn handen gegaan!

Het archief werd door Leny Reddingius met de typemachine op duizenden doorslagvelletjes op poten gezet. Vele duizenden waarnemingskaartjes en dagboekgegevens werden ingeleverd en verwerkt. Want ja, er moest een Avifauna van Gooi en Vechtstreek komen.

Het organiseren van de excursies werd na tien jaar van ons overgenomen door Hanneke Lodestein. Zij deed dit tot 1981; toen nam Joke van Velsen die taak op zich.

Als verlengstuk van het secretariaat deed Bep naast de ledenadministratie en de verzending van De Korhaan ook talloze andere organisatorische klussen, waarvan het bijhouden van het archief haar nog de meeste tijd kostte. En, vertelt ze, we zijn met al onze spullen wel zeven keer van locatie gewisseld.

Gelukkig hoef ik me al jaren niet meer over de propagandastand druk te maken. Vanaf het begin van de jaren zeventig waren we aanwezig op de Herfstflora in Singer Laren, de Gooilandshow, Natuurmarkt in Naarden, Bijenmarkt of Braderie in Bussum en Vreeland, Sluizendag in Weesp en de kraam in de Kerkstraat in Hilversum, wat later de activiteitenmarkt op de Groest is geworden. Ik was er veelal bij betrokken, maar nu hebben we ongeveer 650 leden. De Subgroep Algemene Zaken (*waarvoor Bep verantwoordelijk is*) zou uit veel meer actieve leden moeten bestaan vind ik. Maar ja, vogels kijken is het leukst en al dat georganiseer is minder aantrekkelijk.

Desondanks kan ze best extra hulp gebruiken.

Reacties van de leden zijn dan ook meer dan welkom!

Dank Bep voor je jarenlange inzet en je huidige betrokkenheid bij de VWG.